

Škof dr. Jože Marketz

Adventno pastirsko pismo **Kar ogreje dušo**

Dragi sestre in bratje!

»**Odprimo ušesa in oči** še toliko bolj, da ne bo nikomur treba ostati samemu s svojimi skrbmi.« Tako piše dijak, ki se v svojem pismu bralcev (Kleine Zeitung z dne 17. novembra 2020) zavzema predvsem za tiste mlade, ki so preobremenjeni z učenjem na daljavo. Apel mladince, spregovorjen v času, ki marsikoga vodi do roba in ga bremeni na različne načine. Je vabilo nam kristjanom, da se odpremo predvsem tistim, ki zdaj ne vedo, kako naprej. Mnogi so duševno obremenjeni, zato je treba spodbujati »pastorale in psihološko podporo,« še piše mlad človek. Letošnji advent nas vabi tudi k temu, da prisluhnemo glasovom mlade generacije, ki ima za ta čas poseben občutek.

Medsebojna ljubezen z molitvijo in postom. V zelo resni in težki situaciji ni trenutno le naša država, ampak ves svet. Pandemija Covid-19 omejuje naše življenje. Marsikdo se boji za svoje zdravje, trpi zaradi osamljenosti in omejenih socialnih stikov. Precej jih je na pragu revščine. Mnogi se bojijo gospodarskih posledic, ki jih lahko čakajo. Po novem zaprtju družbenega življenja se mnogi od nas počutimo nemočne. Ne moremo storiti ničesar, vendar ne želimo ostati neaktivni.

Kot kristjani trdno verujemo, da je Bog z nami zlasti v času stiske. Rad bi vas spodbudil, da se v molitvi obrnete na Boga, da molite zase in drug za drugega. V molitvi je prisoten globok občutek varnosti v Stvarniku. Molitev in post sta od nekdaj spadala skupaj in sta znak medsebojne povezanosti in ljubezni. Nekdaj je bil pred božičem, tako kot je tudi pred veliko nočjo, 40-dnevni postni čas, za katerega so bili značilni kesanje, molitev, post in dobra dela. Molitev hitro prihaja z ustnic. Če pa se nečemu odrečete, telo še naprej moli. Prošnja ostaja v naši zavesti. Odpoved, ki jo pogosto spremlja skušnjava, je preizkus, kako dejansko resna je prošnja.

V tem času, polnem izzivov, vas v prihodnjih petkih do božiča vabim k zavestnemu postu in molitvi drug za drugega ter molitvi za premagovanje pandemije. V krščanski tradiciji je post vedno povezan z deljenjem. Tako kot so potrebe današnjih dni za mnoge ljudi konkretne, bi morala biti tudi dobrotelost oprijemljiva. Posebej bi vam rad položil na srce Miklavževo kampanjo »Brat in sestra v stiski« in Elizabetino nabirko Caritas »Pomoč proti revščini«. Vsak znesek, ki se mu lahko odrečete, omogoča pomoč.

Človeška bližina greje dušo. Kako torej odgovoriti mladincu? Duša potrebuje posebno skrb v tako nenavadno zahtevnem času, v katerem so dnevi krajši in temnejši. To si lahko podarimo

tako, da kljub prostorski razdalji živimo socialno bližino. Letos ne moremo obhajati sviten v velikem občestvu, lahko pa se povezujemo v molitvi, se zavzamemo drug za drugega, podarjamo sočutno upanje in uteho. Vsak kratek telefonski klic, vsako elektronsko sporočilo, morda celo pismo, vsako dobro delo lahko naredi čudež. Na adventnem vencu bomo prižgali sveče, ki bodo pokazale, da je dalje bolj svetlo, kolikor bližje je božič. Lahko pa prižgemo tudi majhno svečo v cerkvi ali pred hišo in ljudem, ki trenutno doživljajo veliko temo, podarimo dobro misel, kratko molitev.

Minilo bo. A tema ne ostaja tam, kjer je stiska, pravi prerok Izaija v Svetem pismu. »Ljudstvo, ki je hodilo v temi, je zagledalo veliko luč, nad prebivalci v deželi smrtne sence je zasvetila luč.« Veselo oznanilo in izkušnje mnogih ljudi, ki so bili pred nami preizkušeni v krizi in so gradili na Bogu, nam lahko še danes podarjajo zaupanje. Zaupamo, da Bog prihaja v našo temo in da nas težko in temno ne more premagati.

Naj vas v prihodnjih tednih, ko se približujemo božiču, blagoslovi Bog Oče, Sin in Sveti Duh, ki ljubi vse ljudi.

+ Jože
+ Jože Marketz
škof

Celovec, novembra 2020